

1836 NYARÁN

Friedrich Chopin
a Fehér hattyúban
lakott, mondja az
idegenvezető.
Kilenc napon át
kocsizott ide Párizsból
kedveséhez, Marie
Wodzińskához.
Az esti órákban
sűrűn zongorázott
egy kis társaságnak,
míg az ablak előtt
egyre sötétebbek
lettek a cseh hegyek
csúcsai. A hűvös
esőidő nyomja a mellét,
az orvos kezdődő
tuberkulózisról suttog.
November kezdetén,
Drezdában, az apa
utasítására felbomlik
az eljegyzés. Tizenhárom
évvel később a halott
zongorista házában
egy csomag megsárgult,
és zsineggel átkötött
levelet találnak. A csomagon
a következő felirat áll: „*Moja Bieda -
Ěn nyomorúságom.*”

1904. JÚNIUS 9-ÉN

a Julianus-naptár szerint, és
június 22-én a mi időszámításunk
alapján, Anton Pavlovics
és Olga Leonardovna
elérte Badenweiler fürdőhelyet.

A Friderike szállóban tizenhat
márkát fizet kosztért–
kvártélyért, de az
erőleves és kakaó
nem használ.

Az emfizéma miatt egész nap
egy kerti nyugággyban
fekszik, és újra meg újra
elcsodálkozik a ház
furcsa némaságán.

A hónap végén szörnyű meleg
nyáridő uralkodik, egy szellő
sem rezdül, az erdős hegyek
mozdulatlanok, a messzi
folyamvölgy hófehér párában áll.

Huszonnyolcadikán Olga egyedül
utazik Freiburgba, hogy öltönyt
vásároljon könnyű flanelből.
Másnap az angyalok órájában
érkezik az első infarktus,

míg a második a rá következő éjszaka.
A haldokló mélyen a párnákba
süllyedve azt suttogja, hogy a
német nőknek szörnyű ízlésük van
a ruhák terén.

Ahogy hajnalodik, az orvos
jeget tesz a szívére,
morfiumot ad,
és tölt egy pohár
pezsgőt. A hazautat

még az osztrák Lloydal tervezte,
Marseilles-ből Odesszába.
Ehelyett egy hűtött, zöld
tehervagonban fogják elszállítani,
amin nagybetűkkel az OSZTRIGA

felirat olvasható. Halott puhatestűek
társaságában gurul némán, ládába
rejtve, mint azok, keresztül a kontinensen.
Amikor a holttest megérkezik
a moszkvai Nyikolajevics pályaudvarra,

egy janicsár zenekar játszik
Keller tábornok Mandzsúriából
ugyancsak ebben a pillanatban
hazatérő koporsója előtt.
A költő rokonai és barátai,

a kis gyászoló közösség,
mely a távolból nézve
fekete hernyóhoz hasonlít,
a lassú indulót követve
rossz irányba indul.

NEMES Z. Márió fordításai